

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 6/2013 - 24 pàgines

Sessió ordinària del dia 16 de maig del 2013

El dia 16 de maig del 2013, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 22/2013, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sra. Olga Adellach Coma
M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Pere Altimir Pintat
M. I. Sr. Daniel Armengol Bosch
M. I. Sr. Gerard Barcia Duedra
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sra. Sílvia Calvó Armengol
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sra. Olga Gelabert Fàbrega
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sra. Mariona González Reolit
M. I. Sra. Celine Mandicó Garcia
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sr. Xavier Montané Atero
M. I. Sr. Pere Obiols Mogio

M. I. Sra. Patrícia Ribera y Marme
M. I. Sr. David Rios Rius
M. I. Sra. Sílvia Riva González
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla
M. I. Sr. Aleix Varela González
M. I. Sra. Meritxell Verdú Marquilló

El M.I. Sr. Síndic General ha excusat l'absència de la M.I. Sra. Roser Bastida Areny i de la M.I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs.

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances i Funció Pública; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Economia i Territori; Xavier Esport Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Cristina Rodríguez Galan, Ministra de Salut i Benestar; Roser Suñé Pascuet, Ministra d'Educació i Joventut; Albert Esteve García, Ministre de Cultura, i Antoni Ribera y Marme, Ministre de Presidència.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Carles Enseñat Reig, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.04h)

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs a aquest únic punt: Preguntes al Govern amb resposta oral.

Els informo que s'ha presentat una pregunta amb caràcter urgent admesa a tràmit ahir per la Sindicatura, i que figura en primer lloc del llistat.

Procedim doncs amb aquesta primera pregunta.

1. Pregunta amb declaració d'urgència al Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, Consellera General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 de maig del 2013, relativa a la titularitat de l'avinguda Carlemany.

Fou registrada amb el número 381 i s'ha publicat al Butlletí núm. 25/2013, del 15 de maig.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili Casals.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

A principis del mes de novembre de 2012, els cònsols del Comú d'Escaldes-Engordany van fer públic el projecte de tancament al trànsit rodat d'un tram de l'avinguda Carlemany per tal de fer-ne un eix per a vianants.

Un projecte, que havia de ser engrescador i aglutinador, ha acabat generant crispació entre els escaldencs. I tant és aquesta que una representació de ciutadans de la parròquia, considerant la mala gestió i planificació del projecte, han acabat formulant dos recursos d'alçada a Govern. Aquests recursos, articulats entorn de la titularitat de l'avinguda Carlemany, qüestionen els dos edictes publicats pel Comú d'Escaldes-Engordany dirigits a adequar l'avinguda per a vianants.

Vist l'exposat, pregunto:

Considerant la Llei 7/2005 de designació de carreteres, demanem a Govern que ens aclareixi de qui és la titularitat de l'avinguda Carlemany i per tant quina administració en té la competència?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Respon pel Govern el Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc Sra. Gili, contestant la pregunta sense respondre les afirmacions o consideracions de l'exposat de la pregunta, atès que s'allunyen, crec, de la competència del Govern, en qualsevol cas.

El que sí que us diré per contestar la pregunta que em formuleu, és que la Llei com bé dieu, efectivament, la Llei 7/2005 de designació de carreteres, estableix dos categories de carreteres: carreteres generals i carreteres secundàries. Les

carreteres generals són les que s'enumeren a l'Annex 1 de la Llei 7/2005, entre les quals hi apareix un tram de l'avinguda Carlemany formant part de la Carretera General 3. Aquest tram va comprès entre el Pont de la Tosca i l'avinguda Copríncep de Gaulle. Per tant només aquest tram de l'avinguda Carlemany és clarament de titularitat de l'Administració general.

Per altra part, la mateixa Llei 7/2005 enumera també el que es considera la xarxa bàsica de vials, a l'Annex 2 de la Llei, La xarxa bàsica de vials està formada per totes les carreteres, d'acord amb el seu article 5, carreteres generals i per aquelles carreteres secundàries i carrers que es detallen a l'Annex 2. Per tant l'Annex 2 d'aquesta Llei estableix totes les carreteres generals, carrers i carreteres secundàries de la xarxa bàsica. I en aquest cas, l'avinguda Carlemany sencera sí que hi és inclosa, per tant l'avinguda Carlemany és xarxa bàsica i no és carretera general, en qualsevol cas la part del tram que va entre el carrer de la Unió i el carrer de l'avinguda Copríncep de Gaulle. La qual cosa, aquest tram, el tram baix diem de l'avinguda Carlemany, tram entre el carrer de la Unió i Copríncep de Gaulle, en qualsevol cas només pot ser carretera secundària o carrer, atès que no és carretera general al no formar part de la llista de l'Annex 1.

Per tant, què és, carretera secundària o carrer? Doncs, aquesta resposta la tenim al Decret de designació de carreteres secundàries, de 25 de juliol del 2007, que designa totes les carreteres secundàries dels països, i entre les quals no hi apareix l'avinguda Carlemany.

Per tant, el que queda clar amb aquesta Llei i aquest Reglament, és que l'avinguda Carlemany, la part baixa, ens referim, entre el carrer de la Unió i Copríncep de Gaulle, seria o és un carrer.

Per tant, per respondre a la pregunta clarament, l'avinguda Carlemany actualment té dos titulars.

La part compresa entre el carrer de la Unió i l'avinguda Copríncep de Gaulle és un carrer de titularitat del Comú d'Escaldes-Engordany.

I la part compresa entre l'avinguda Copríncep de Gaulle i el Pont de la Tosca, és Carretera General 3 de titularitat de l'Administració general, és a dir del Govern.

Pel que fa a la segona part de la pregunta, sobre qui en té la competència de gestió. Doncs, aquí sí que l'article 6 dona resposta a aquesta pregunta, atès que l'avinguda Carlemany, en la seva totalitat és xarxa bàsica de vials. Al ser xarxa bàsica de vials, la competència és del mateix titular del carrer o carretera, és a dir del Comú en la part baixa i del Govern en la part alta. Però en qualsevol cas, sí que

és preceptiu l'informe de la taula de mobilitat per fer certes actuacions que modifiquen substancialment la capacitat del trànsit de vehicles. En aquest cas, com per exemple un tancament de l'avinguda Carlemany.

I pel que fa al tram més alt, entre l'avinguda Copríncep de Gaulle i el Pont de la Tosca és de competència del Govern al ser Carretera General 3.

Per tant, amb aquesta resposta espero contestar a la vostra pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. Rosa Gili...

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Des del passat novembre, Escaldes és notícia als mitjans de comunicació del país i per ser més precisos, més que Escaldes, qui està en boca de tots és... l'avinguda Carlemany.

Així doncs, a finals de l'any passat, els cònsols d'Escaldes ens anunciaven el projecte de convertir un tram de l'avinguda comercial en una zona per a vianants.

Des de llavors s'han anat realitzant reunions de poble i de barri per a explicar el projecte que ha anat trobant defensors i detractors de la iniciativa.

Des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, ens preocupa la crispació palpable que es respira en la parròquia, no forçosament per una oposició frontal al projecte, sinó pel que sembla puguin ser actuacions improvisades per part de les institucions públiques.

S'han començat a fer accions com ara modificacions de sentit dels carrers d'Escaldes, amb actuacions que canvien d'un dia per l'altre, donant una imatge ben poc seriosa d'aquells que decideixen, com també s'han començat a tirar endavant edictes, que ciutadans d'Escaldes posen en qüestió, encaminats a adequar-se al nou plantejament, ja, de l'avinguda Carlemany per a vianants.

I tot això es fa sense que molts ciutadans percebin una bona gestió de l'evolució del projecte i sobretot sense tenir clar de si el Comú té legitimitat o no per tirar-ho endavant.

Sembla ser que el dubte, tot i les explicacions del Sr. ministre, rau en la titularitat de l'avinguda Carlemany, de si aquesta és competència del Comú escaldenc o del Govern.

Si analitzem la Llei 7/2005 de designació de carreteres no ens queda cap mena de dubte de que l'avinguda Carlemany fa part en la seva totalitat de la xarxa bàsica de vials i així ho deixa ben clar, tal com ha dit el Sr. ministre, l'Annex 2 de la Llei.

L'article 4.1 de la mateixa Llei defineix la xarxa bàsica de vials com la xarxa que té per funció de fer possible la circulació de vehicles entre les parròquies, i entre aquestes i els principals passos fronterers, en condicions de seguretat i d'alta intensitat de trànsit.

Si continuem en l'anàlisi de la Llei, llegim a l'article 9 intitulat Taula Nacional de Mobilitat, la definició i els objectius d'aquesta Taula.

I cito: "Es crea la Taula Nacional de Mobilitat com a òrgan de coordinació de l'Administració general i els comuns en matèria de gestió del trànsit i, molt especialment, de la xarxa bàsica de vials, i amb les funcions següents."

I llavors passa a enumerar les diverses funcions que van de la lletra a) fins a la f).

No les llegiré totes, però sí ho faré pel punt e) que és la que em sembla important a destacar avui.

Així doncs la funció e) de la taula de mobilitat, és la de proposar la modificació de la xarxa bàsica de vials i diu que la proposta serà instrumentada per mitjà d'un projecte de llei del Govern i aquí és on ens preocupem, això no s'ha fet, Sr. cap de Govern.

El nostre grup parlamentari vol que les institucions facin les coses ben fetes tal i com les marca la llei i estem convençuts que el Govern i el grup parlamentari de Demòcrates per Andorra no pot no compartir aquest plantejament, per això demanem a les institucions de DA que parin d'improvisar, de què parin de començar les cases per la teulada!

D'exemples en tenim uns quants i tots en tenim al cap un de similar i recent, com és el projecte de l'heliport al Patapou i sense massa problemes en trobaríem ràpidament uns quants més.

Aquestes actuacions improvisades d'estabilitzen els nostres ciutadans, la nostra economia. Tots perdem temps i mitjans i això ja fa dies que sabem que no ens ho podem permetre més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Jordi Alcobé:

Bé, gràcies Sr. síndic.

Poca cosa tinc a dir com a rèplica d'aquestes explicacions atès que poca cosa tenen en relació amb la pregunta inicial. Em pregunteu sobre qui és titular l'avinguda Carlemany, us he respost i feu un seguit de disgregacions sobre el Patapou, una altra vegada el Patapou, sobre si la xarxa bàsica s'ha de legislar per llei com diu el punt e) de l'article 9, bé, en cap cas és contradictori, teniu la xarxa bàsica mantinguda amb l'actualitat i proposar un projecte de modificació del trànsit en aquesta zona, per tant, penso que tot és compatible i la xarxa bàsica l'únic que implica és que la taula de mobilitat ha de donar el seu vist i plau favorable abans de fer qualsevol actuació sobre aquesta xarxa bàsica.

Així com l'informe també de Govern, preceptiu, per canviar o per tancar qualsevol avinguda o carrer si fos el cas, la qual cosa com deia, poca cosa tinc a dir sinó que aquesta rèplica s'allunya crec, de la pregunta inicial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. Miquel Aleix.

El Sr. Miquel Aleix:

Jo voldria fer una repregunta al Sr. ministre en base en què en l'últim projecte de mobilitat a on s'ha donat una doble circulació des del quilòmetre zero a la dama de gel, ha fet que a les parròquies d'Escaldes-Engordany i d'Andorra la Vella dificulta poder fer girs a esquerra.

Jo el que voldria és que sincerament, vist que tenim un túnel de les dos Valires que segurament és un dels millors túnels d'Europa i segurament el que menys trànsit hi passa de tot Europa a nivell de densitat de trànsit, jo demanaria que els estudis de mobilitat es fessin en aquests projectes al trànsit interparroquial a través d'aquest túnel i poguéssim permetre així, una mica, no tanta densificació de trànsit entre les dues rotondes abans citades i que permetés això, permetre els gir a esquerra tan a Escaldes com a Andorra la Vella ja que és el nucli central del comerç i on moltes vegades els turistes evitar-los aquest gir a l'esquerra es perden dins de la pròpia ciutat.

La meua pregunta seria aquesta, seria: És que el Govern té voluntat de potenciar el túnel de les dos Valires i el trànsit perquè aquest magnífic túnel que tenim i que hem d'assumir pugui ser una mica més circulat que no és en l'actualitat.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé doncs, el que us puc dir és que el fet que es modifiqués darrerament el sentit de circulació del carrer de la Valira, en sentit carrer de la Unió cap a la rotonda de la Dama de Gel, doncs implicava una sèrie d'actuacions preliminars per poder fer aquest canvi de sentit o aquesta modificació del sentit de circulació, entre les quals, una d'elles ja és sabuda que ha estat el canvi de sentit del carrer del Fener, en sentit a descendent i la segona proposada per també, pel Departament de Mobilitat del Govern va ser senyalitzar degudament el trànsit cap a la Massana i Ordino pel pas del túnel de les dos Valires. Això ja es va fer fa uns mesos un cop posat en funcionament aquest túnel de les dos Valires de forma que actualment ja es condueix, sobretot pels turistes que potser són els que menys coneixen el país tot el trànsit que puja d'Andorra la Vella per la Carretera General 2 cap el túnel de les dos Valires per anar cap a la Massana i Ordino, d'aquesta forma es treu pressió a aquest tram del carrer com bé dieu entre la Dama de gel i la rotonda del quilòmetre zero. Aquesta és la voluntat que hi ha hagut i per tant, les senyalitzacions així ho han acompanyat. Les senyalitzacions que indiquen el sentit de circulació ascendent per anar cap a la Massana i Ordino doncs ja indiquen el sentit cap el túnel de les Dos Valires.

No sé si amb aquesta mesura s'incrementarà o no el trànsit del túnel de les dos Valires, en qualsevol cas segur que ajudarà a millorar la mobilitat a la zona entre el quilòmetre zero i la Dama de Gel.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí gràcies Sr. síndic.

Abans de tot, bé, entenc que el Sr. ministre no li agrada que li parlin del Patapou, ho entenc perfectament... però bé, em quedaré amb això...

A veure... el que ens ha contestat el Sr. ministre efectivament sembla una interpretació d'aquesta llei, però tal i com he explicat abans, d'explicació se'n

pot fer una altra, no? I per tant entenc que potser és una llei que permet diferents contradiccions i de totes maneres la que a mi avui em sembla la més vàlida, és la que demana una ratificació per part de la llei perquè encara que hi hagi hagut coses que s'hagin definit per reglaments o bé per decrets, no hem d'oblidar que sempre la llei està per sobre, no? I la llei ara amb l'article que us he citat abans demana que es faci un projecte de llei si mai hi ha un canvi en la xarxa de vials i també em remeto una mica al que he dit abans, a l'article 4 que és el que defineix, l'article 4 de la llei que és el que defineix la xarxa bàsica de vials, en cap cas parla d'un eix d'una carretera sense circulació, eh?

Només si la podem tornar a llegir... si em permet el Sr. síndic... Només defineix la xarxa bàsica de vials com la que té funció de fer possible la circulació de vehicles, per tant, en cap cas una xarxa bàsica - entenc jo, seguint llegint i interpretant el que diu la llei- no pot ser per a vianants, ara bé, si Govern té la voluntat i el Comú de fer-ho, entenc que es pot fer però en aquest moment, doncs s'ha de fer per la via que hem dit abans que era la via de l'article 7, no! 9, perdó.

Per tant, jo la pregunta que faria és de saber si Govern té previst de presentar aquest projecte de llei de manera immediata entenc jo sabent que l'anunci del projecte aquest des del Comú es va fer el mes de novembre i per tant em remeto al que deia de començar la casa per la teulada, eh? amb el sentit de dir si us plau facin bé les coses i doncs, demano quan té previst Govern d'entrar aquesta llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Bé, doncs evidentment d'aquesta pregunta, la resposta no la tenia preparada, perquè entenc que no sé... també... no forma part de l'intitulat inicial tot i que intentaré contestar-li com millor sàpiga, si bé subjecto aquesta resposta a una anàlisi amb aquesta profunditat i si escau podem parlar més endavant.

Jo li diria que el Govern no té la intensió, de moment, i si no és necessària de canviar la xarxa bàsica de vials. Per què això? Doncs, perquè si anem a l'article 6.2 de la Llei 7/2005 diu, l'article de gestió de la xarxa bàsica, el punt 2 diu: "l'Administració titular de cada via és competent per gestionar-la. Això no obstant quan es tracti de vials compresos en la xarxa bàsica, l'administració titular d'una via no

podrà modificar-ne substancialment la capacitat de trànsit de vehicles o la funcionalitat sense l'informe favorable de la Taula Nacional de Mobilitat, per tant en aquest article ja es permet en qualsevol cas modificar substancialment el trànsit de vehicles o la seva funcionalitat, i per tant, si la de la mobilitat avala aquesta proposta d'un comú o d'uns comuns doncs s'entén que es pot modificar aquesta funcionalitat o aquesta capacitat substancial. La qual cosa entenc que no és incompatible mantenir una xarxa bàsica de vials que com li dic doncs, aquesta resposta la puc subjectar a un anàlisi més amb profunditat a nivell jurídic i tècnic, atès que no sóc un entès, evidentment, en aquesta matèria però en qualsevol cas, és la resposta preliminar que li puc anticipar és que penso que no és incompatible mantenir aquesta xarxa de vials amb una modificació substancial com diu l'article 6.2 d'aquesta avinguda Carlemany.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta, Sra. Rosa Gili...

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

Bé, efectivament, bé, el Sr. ministre ens està aquí... ens ha explicat una mica el que diu l'article 3 i estem d'acord... al 3 o al 6... no, al 6 perdó! i estem d'acord en què la Taula Nacional de Mobilitat ha de fer un informe amb qualsevol canvi.

Ara bé, jo només voldria fer una petita introducció a la meva repregunta en el sentit de què per la informació que jo tinc, des del Comú d'Escaldes es fa la presentació del projecte un dia 5 de novembre, si no em confonc, i la taula de mobilitat es reuneix per fer els canvis de la xarxa... per analitzar aquests canvis en la xarxa bàsica, onze dies després de la roda de premsa dels cònsols d'Escaldes.

Per tant, hi ha una mica aquí de confusió en relació a aquest informe i jo voldria que el Sr. ministre em confirmés l'existència d'aquest informe i... bé, essencialment això, si ens poguéssim explicar una mica com va anar tot aquest afer de l'informe.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no entrarem pas a valorar quan el Comú d'Escaldes considera oportú fer les reunions de poble informatives, o no. En qualsevol cas li puc dir que el Comú d'Escaldes-Engordany va trametre al Govern una demanda per incloure, a la Taula Nacional de Mobilitat que es va celebrar el dia 16 de novembre del 2012, en aquesta Proposta demanava d'analitzar la possibilitat de destinar el trànsit de vianants un tram de l'avinguda Carlemany que va del carrer de la Unió al carrer del Picó. Per la qual cosa, amb data 16 de novembre a la Taula de mobilitat amb els informes preceptius del Departament de Mobilitat van analitzar aquesta proposta i la Taula Nacional de Mobilitat amb presència de tots els cònsols d'Andorra i de varis departaments de l'Administració entre els quals: el Departament de Mobilitat, el de Policia, evidentment també el d'Ordenament Territorial i d'Interior, doncs, van validar per unanimitat aquesta Proposta avalada pels informes tècnics que s'acompanyaven.

Només li puc dir que el vistiplau de la Taula Nacional de Mobilitat hi és al 100% i va ser el dia 16 de novembre del 2012.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Si no hi ha més preguntes passem a la segona de les preguntes presentades.

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, Consellera General del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 7 de maig del 2013, relativa al possible tancament de les escoles espanyoles d'Encamp i Sant Julià de Lòria

Fou registrada amb el número 350 i s'ha publicat en el Butlletí núm. 22/2013, del 7 de maig.

Exposa la pregunta la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot. (El M.I. Sr. Martí Salvans Abetlla deixa la Sala)

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La setmana passada es van publicar diverses notícies als diferents mitjans de comunicació del país, informant de la possibilitat que es puguin tancar les

escoles espanyoles de primària d'Encamp i Sant Julià de Lòria a causa del descens del nombre d'alumnes. En la mateixa línia, l'ambaixador d'Espanya a Andorra, el Sr. Albert Moreno, va admetre que existeix el risc pel fet que els dos centres, en aquests moments, es troben per sota del centenar d'alumnes.

Atesos aquests antecedents, es pregunta: pot informar Govern, quines són les previsions i accions que està duent a terme el Ministeri d'Educació per adaptar els efectius i instal·lacions del sistema educatiu andorrà davant la possibilitat d'un traspàs d'alumnes del sistema educatiu espanyol cap al sistema educatiu andorrà en aquelles parròquies?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern respon el Sr. cap de Govern.

Sr. Antoni Martí, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Abans d'entrar a contestar la seva pregunta, Molt Il·lustre Senyora Consellera Sílvia Eloïsa Bonet, voldria fer algunes precisions que ens ajudaran -al meu entendre- a dimensionar el problema.

En tot moment s'ha parlat d'un tancament -això em sembla que ja ha quedat clar i, a més a més, ahir per confirmar el que estem mencionant avui amb els mateixos termes es va pronunciar doncs, l'ambaixador espanyol aquí a Andorra-, s'està parlant simplement de tancar progressivament i gradualment les escoles espanyoles de Sant Julià de Lòria i, doncs també, d'Encamp, precisament ... -i això és d'agrair-, precisament per garantir que la transició sigui la menys complicada possible i que totes les famílies puguin trobar una alternativa, ja sigui en el mateix sistema educatiu espanyol o en altres sistemes, vostè ho sap i tenim aquesta gran sort a Andorra de tenir tres sistemes educatius públics i a lliure elecció ja sigui també amb el sistema educatiu andorrà o francès.

Que crec també, Sra. consellera, que és important precisar que no estem davant d'un tancament imminent i total, sinó de la no admissió de noves matrícules per al curs 2013-2014. A ningú, no obstant, se li escapa que aquesta mesura és la primera del gradual, ho mencionava fa un moment, i progressiu tancament dels centres, però vull agrair avui públicament i també li agraeixo la seva pregunta a les autoritats espanyoles, la decisió de dur a terme aquest tancament de la manera més suau possible. En tot moment, les autoritats espanyoles, i cal

reconèixer-ho, s'han compromès a fer un pla d'acompanyament al tancament que permeti anar reordenant els alumnes cap a altres centres del sistema educatiu espanyol, si així ho desitgen, i com he mencionat fa uns instants als altres dos sistemes públics andorrans o instal·lats a Andorra.

També per dimensionar el problema, Sra. consellera, voldria doncs, no vostè sinó tots els conselleres i consellers generals sabessin que el nombre de prematriculacions és, en aquest moment -i dic simplement de prematriculacions de moment de dotze alumnes a l'escola d'Encamp i de dinou a la de Sant Julià de Lòria. Estem parlant, per tant d'un total de trenta-una prematriculacions. Una xifra que, a més, no prefigura -i vostè ho sap però no únicament pel sistema educatiu espanyol, no únicament pel sistema educatiu francès, o l'andorrà- no prefigura el nombre de matriculacions que puguin ser efectives reals al començament del curs ja que, com és sabut, moltes famílies -i aquesta és la nostra prioritat pels nostres tres sistemes educatius-, opten -i això és una particularitat molt andorrana i que tenim que defensar, tindrem segurament ocasió de parlar-ne en les següents preguntes o en la rèplica-, això és una particularitat molt andorrana i les famílies opten i tenen tot el dret d'inscriure els seus fills en varis sistemes educatius en aquests moments i decidir, en el seu moment, en quin han decidit finalment que cursin els estudis els seus fills.

En qualsevol cas, el que puc garantir és que tots els alumnes que el curs vinent no es puguin matricular doncs, a les escoles espanyoles d'Encamp i de Sant Julià seran acollits als diferents centres i als diferents sistemes escolars, respectant sempre la llibertat d'elecció de les famílies. Perquè no hem de pressuposar -vostè ho entendre-, no hem de pressuposar que per això hi ha la lliure elecció que les famílies optaran pel sistema educatiu andorrà quan vostè formula aquesta pregunta però que també podria ser, sinó que també poden optar per continuar els que han fet aquestes preinscripcions a aquesta voluntat de, cursar els seus fills, en altres centres que cal recordar que encara quedarien oberts al centre d'Escaldes-Engordany i també d'Andorra la Vella.

Però en el cas que entenguin, evidentment, que volen optar a un altre sistema que no és l'espanyol... vull dir, l'andorrà i volen optar a l'espanyol, evidentment independentment que també vull agrair les declaracions ahir des de l'ambaixada que es farien càrrec del transport -ja ho anuncio des d'aquí-, que penso que és una obligació dins dels diferents convenis que tenim amb els centres educatius, el transport l'honoraria independentment de l'elecció dels nanos, de les famílies i on vulguin incorporar els nanos, al Govern d'Andorra.

Per tant, en resposta a la seva pregunta: El sistema educatiu andorrà disposa... -i cal dir-ho i em sembla que ho sabem tots- disposa... -i això és una garantia també de futur sortint de la base que la nostra lluita, penso que de tots els governs... no pas d'aquest sinó de tots! I estic segur de què tots ho han fet així-, és que continuïn emergint a Andorra tres sistemes educatius francès, espanyol i andorrà, tots públics, però en el cas de què... fixi's bé, si tots els alumnes -dels vint-i-un em sembla que feia menció... no sé si vint-i-un alumnes o trenta... perdó, trenta-un alumnes- sospesen per anar al sistema educatiu andorrà, nosaltres disposem -quan dic nosaltres vol dir el nostre sistema propi- disposa dels efectius i els recursos necessaris i eventuais que faci falta per fer el traspàs d'aquests alumnes del sistema educatiu espanyol, si aquestes preinscripcions es confirmen...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

... Sí, ja acabo Sr. síndic.

Però, a més la llibertat d'elecció -i ja acabo Sr. síndic- de les famílies es seguirà respectant -que és el més important- i garantint com fins ara, com també es garantirà en el futur que els alumnes, i això és important, de les escoles espanyoles de Sant Julià i Encamp puguin seguir... puguin seguir cursant els seus estudis al sistema educatiu espanyol.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Tot apunta cap a proper un tancament de les escoles espanyoles de primària de Sant Julià... bé, ja confirmat, un fet relacionat de forma directa amb el nombre d'alumnes inscrits pel proper curs, un fet que preocupa de forma important a pares, mares, alumnes i professors que veuen com el seu referent educatiu està en perill.

Una escola que l'any 1930 va iniciar la seva tasca educativa i que l'ha desenvolupat fins ara sense interrupcions on molts nens i nenes d'Andorra hem pogut aprendre i formar-nos amb els coneixements de l'ensenyament públic espanyol.

Hem de recordar que la Llei qualificada d'educació del 3 de setembre de 1993 del Principat d'Andorra

estableix que l'estructura educativa d'Andorra és plural. Alhora, en l'exposició de motius del conveni entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern del Regne d'Espanya en matèria educativa es considera d'interès mutu el manteniment d'un ensenyament espanyol de qualitat impartit pels centres de titularitat de l'Estat Espanyol a Andorra. De la mateixa manera que considera els centres educatius espanyols com un ens que realitzen una finalitat d'interès públic a Andorra. La particularitat del conveni existent estableix aspectes molt diferencials amb la resta de centres espanyols a l'exterior, a qui se'ls hi atorga una condició de centre públic i reconeix el dret de tots els alumnes independentment de la nacionalitat a l'accés sense restriccions i sense taxes de matrícula. Aspecte que difereix dels altres centres exteriors on es mantenen aquestes condicions als nacionals espanyols però que les altres nacionalitats han d'abonar unes quotes en concepte d'educació. El passat dimarts, com ja he dit abans, es va confirmar el que tots sospitàvem que era l'inici del procés de tancament de les dues escoles, un procés pel que diuen els comunicats i les diferents declaracions dels responsables es farà de forma progressiva. Per la qual cosa, ara només quedaran dos centres de primària. Recordem el tancament dràstic de l'Escola Espanyola de Primària de la Massana, que va deixar molts infants i pares amb la difícil situació de buscar un altre centre educatiu de la mateixa línia en una altra parròquia o un altre sistema educatiu en la mateixa parròquia. Aquesta vegada el tancament serà progressiu, no s'admetran alumnes de maternal el proper curs. Entenem que el Regne d'Espanya és sobirà i té la potestat total de decidir com vol reestructurar el sistema d'ensenyament espanyol a l'estranger en el futur, però hi ha aspectes que incideixen de forma significativa sobre Andorra.

Els mestres que depenen del Ministeri d'Educació d'Andorra que imparteixen classes en l'àrea de formació andorrana en aquests centres, hauran de deixar de fer-ho. El personal no docent que presta serveis als dos centres esmentats perdran la seva feina ja que es troben en règim de contracte laboral. Els locals i les instal·lacions de les escoles d'educació primària així com els seus equipaments, la seva conservació i el seu manteniment són responsabilitat del Ministeri d'Educació d'Andorra. Aquests locals necessitaran un nou destí. El conveni també detalla la creació de la comissió mixta de caràcter intergovernamental, a la qual li correspon l'anàlisi de les grans orientacions de la política d'ensenyament i l'adopció de les mesures que s'estimin necessàries per al seu desenvolupament i la seva aplicació. Des del nostre grup parlamentari pensem que és important que representants del ministeri exigeixin a la

comissió mixta de l'Estat Espanyol, a la comissió mixta, que l'Estat Espanyol estableixi un pla de futur del sistema educatiu espanyol a Andorra. Un pla en què quedi reflectit de forma clara i anticipada l'evolució dels diferents centres de la mateixa manera que l'afectació que tindrà sobre els alumnes, pares, mares, personal docent i no docent. El Ministeri d'Educació ha de vetllar que la qualitat de l'educació tant dels centres propis com dels que no ho són estigui garantida, i que els pares, mares i els alumnes puguin saber exactament on començaran els estudis i on els acabaran. Ara quan ja s'han acabat els terminis d'inscripcions en els diferents sistemes educatius hem de ser conscients que ben segur molts pares i mares en saber aquesta situació amb més temps podrien haver optat per altres centres educatius i ara no ho podran fer. Em refereixo per exemple al sistema educatiu de les escoles congregacionals, que tenen tancades ja les seves admissions. Les instal·lacions de les escoles andorranes de les parròquies esmentades potser tenen capacitat per poder absorbir aquest alumnat, però que en un curs entrin entre 10 o 20 nens més del que s'ha planificat no és tan evident ni tan fàcil, ja que pot representar d'haver d'obrir una aula més de maternal.

Bé una situació d'incertesa en molts aspectes que ens agradaria poder aclarir pel bé dels nostres ciutadans i ciutadanes i sobretot per garantir l'educació dels nostres infants.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Jo com a responsable polític, com a cap de Govern, per tant el que tinc de llençar penso que és una qüestió de responsabilitat, un missatge de tranquil·litat.

Jo puc entendre perfectament la rèplica de la Sra. consellera i a més amb un to molt cordial. Amb el que sí estarem tots d'acord és que quan es va tancar, vostè en feia referència, a més qui ho va tenir de viure com a Govern, no són coses fàcils de viure, però en aquell moment, el que s'anomenava l'escola espanyola d'Ordino-La Massana es va tancar de sobte. Per tant, des d'aquell moment tampoc el que vostè exigeix avui, que ara en faré una menció, no sé si va ser tant contundent també per exigir-ho a què no passés el que ha passat a La Massana o el que pot

passar. Per això dic que valoraré la paraula que calia exigir. El que pot succeir que de forma que succeirà, diguem-ho clar, i usem dos verbs tant a Encamp com a Sant Julià de forma gradual aquest cop i no de forma....., que també legítimament ho podríem fer, de forma com va passar doncs amb el centre d'Ordino i La Massana. I dic no ho exigirà, perquè en aquests moments, per això parlava de responsabilitat, hi ha una garantia molt clara, que el sistema educatiu espanyol públic continuï i perduri en el temps a Andorra. Per tant, no exigirem un pla, sinó que parlarem com hem parlat i com va parlar en una reunió, que em sembla recordar que va tenir al mes de gener o mes de desembre, o mes de gener el ministre Wert, el ministre d'educació espanyol i la ministra Roser Suñé, en la qual ja van dir que hi hauria aquesta possibilitat, com han anat parlant en moltes converses i no exigien res, sinó parlant que verdaderament es farà un pla d'actuació de tal manera. Per què es farà aquest pla d'actuació? No exigint-lo, perquè hi ha voluntat del Govern espanyol, qual cosa vull agrair avui públicament que continuï confiant amb el sistema educatiu públic espanyol instal·lat a Andorra. Per tant, tot això es farà, i és evident que el que hem de fer en aquests moments....

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant si us plau...

El Sr. cap de Govern:

...estic acabant Sr. síndic. El que hauríem de fer és continuar el que penso que va fer el seu govern, que va tenir de fer o viure aquest malaurat tancament, però segurament també raonable tancament. I ho va decidir sense el govern espanyol en el seu moment a La Massana, el que hauríem de fer en un futur, i així ho farem, i així està programat, una vista properament de la ministra Roser Suñé amb el seu homòleg espanyol, per parlar, no exigir, parlar, no exigir, que verdaderament que es pugui fer un pla d'actuació perquè ningú se li escapi que dels tres sistemes educatius, si n'hi ha un que últimament ha perdut efectius és l'espanyol, i per tant, per una qüestió també de prioritat dels diferents sistemes és una qüestió de coordinació entre el Govern Andorrà, amb el que puguem i independentment de la sobirania, que la té el govern espanyol, però sobretot de la bona disposició demostrada en aquest tancament gradual i amb la bona predisposició, perquè aquest cop sí amb voluntat de cooperació....

El Sr. síndic general:

Gràcies Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

...i també amb el Govern d'Andorra -aquest cop sí-, planificar les coses perquè verdaderament continuï per molts anys el sistema educatiu espanyol instal·lat a Andorra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el temps de les repreguntes.

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloisa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no pensava que li molestés tant la paraula exigir, però bé o deia des d'una perspectiva molt positiva.

Bé, però entrem en el tema que en definitiva crec que és el que realment importa a aquests nens, a aquests pares i a aquestes mares. És a dir, a veure, quan, si anem al conveni i veiem una mica que l'escola espanyola té unes peculiaritats diferents a Andorra que a la resta d'estats en què tenen educació exterior. Això afecta directament una mica al nostre estat perquè Andorra sempre ha dit que tenim tres sistemes gratuïts públics, l'espanyol, el francès i l'andorrà, i si realment la idea de l'Estat espanyol és canviar les característiques del model educatiu espanyol això també canvia les perspectives. Això consta en unes actes de les reunions de la comissió mixta. I la meva pregunta anava una mica encaminada cap al tema de la comissió mixta que està dintre del conveni i que és justament la que fa el seguiment de tot el conveni educatiu entre Espanya i Andorra i de l'evolució de les escoles a dintre del territori, que ja fa anys que en aquesta comissió tècnica, bé que en aquesta comissió mixta se n'està parlant d'aquesta problemàtica de la disminució del nombre d'alumnes.

El que jo volia saber és si en l'última reunió que es va fer de la comissió mixta ja se'n va parlar d'aquest tema, perquè crec que el que més em preocupa és el fet de què aquest anunci ha estat a fora d'un període de preinscripció i no els hem donat l'opció a aquests pares de poder pensar exactament quin és el futur dels seus fills perquè estan fora de període de matriculacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern contesta el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No, no, un incís, no és que m'hagi molestat massa és que penso...ja ho entenc, eh! és un terme, aquí hi ha un debat, i és que en el tema parlamentari, de vegades, però quan tenim la gran sort de tenir voluntàriament dos estats que s'instal·len amb el seu sistema educatiu i públic, em sembla també ha d'exigir en tot cas és col·laborar, participar, perquè verdaderament això es mantingui en el temps. En la seva reunió, a la reunió doncs mixta sí que hi va haver-hi, hispanoandorrana, en matèria educativa. Sí que és veritat, i a més, per donar-ho, ho tinc apuntat aquí, es va celebrar doncs el 5 de desembre de l'any passat. Ambdues parts van acordar buscar mesures concretes a curt i a llarg termini des d'aquell moment per ajudar, per ajudar perquè hi ha hagut una caiguda doncs, d'efectius dins del sistema educatiu espanyol aquí a Andorra, ajudar amb mesures concretes doncs a curt i a llarg termini per ajudar a revitalitzar el sistema educatiu espanyol. Perquè ja en aquell moment i no tenien agafada la decisió, ja en aquell moment la part espanyola va comunicar que a la primavera faria una avaluació dels centres d'Encamp i de Sant Julià. I si que si finalment s'optava pel tancament aquest seria progressiu i gradual no!

De totes maneres també li puc dir, però segurament no sé si tinc tant temps, tinc el temps limitat, però no per vanagloriar-me de tenir una gran ministra, però s'han fet totes les gestions necessàries perquè la veritat això es pogués fer dins de, diguéssim, de la tranquil·litat, la més absoluta. Simplement dos coses de la seva rèplica, no hi haurà pel que sabem i ho estem planificant, tenim temps de planificar, independentment d'aquests 31 alumnes el que puguin decidir. Però pel que fa referència al que és potestat purament del Govern andorrà que és l'Escola Andorrana, no hi haurà cap acomiadament, tot es passa dins de la millor manera, i simplement Sr. síndic, a mi em sembla important, perquè és un tema que suscita evidentment interès per als pares que ens puguin escoltar i per la societat en general, també vull agrair una cosa. També vull agrair al Govern d'Andorra, perquè vostè sap que té un conveni, contràriament al que passa a Espanya, que fem convenis per 10 anys, en qualsevol moment el govern d'Espanya pot dir doncs, aquest conveni no el vull, en vull fer un altre. Però a més ho pot planificar d'una altra manera, i això està en els annexos que en el seu moment, l'última vegada que es va negociar aquest conveni hi figura. I li puc assegurar que hi ha dos coses en aquest conveni que es podria haver fet a Espanya, d'agafar aquesta decisió fa uns anys, que era

la mitjana de matriculació per curs i grup, i les matrícules dels dos últims cursos.

Li puc dir, li donaré les dades, que vull agrair-ho...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, hauria d'anar acabant, si us plau...

El Sr. cap de Govern:

... perquè hauríem pogut tenir la possibilitat d'agafar aquesta decisió...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, li demano que acabi si us plau...

El Sr. cap de Govern:

Acabo.

...I l'han agafat ara més tard que no l'haurien pogut fer abans, la qual cosa demostra la gran voluntat que té, en tot cas el rei d'Espanya de continuar fent, oferint un ensenyament públic aquí a Andorra.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot:

Gràcies.

Jo pel que he estat mirant en aquests informes que tinc, una mica la interpretació que he fet és que l'Estat Espanyol el que vol és canviar el model d'educació, penso eh! Com a mínim és la interpretació que he fet. És a dir, adaptar-la al mateix sistema que té en els altres estats. Volia demanar si això serà així o si Andorra defensarà que es mantingui el sistema tal i com està? Perquè crec que és un compromís important que hauríem de fer davant de les famílies que probablement ens estan escoltant i que són les que confien amb aquests models educatius i amb aquests sistemes educatius, i crec que tenir un compromís aquí en aquests moments de què això continuarà així i que no canviarà, doncs crec que seria bo i important.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí, a l'hora que li parlo, estic convençut que, o sinó no haurien fet doncs els tancaments d'aquesta manera, per tant, vostè sap que estem parlant de tres cursos infantils i sis de primària. Són nou cursos que es van diguèssim gradualment. La seva pregunta per fer molt curt Sr. síndic i doncs compensar les preguntes més llargues abans...

El Sr. síndic general:

Sr. cap de Govern, té un minut per contestar cada vegada!

El Sr. cap de Govern:

...el Govern d'Andorra. El govern espanyol ha manifestat al Govern d'Andorra la seva intenció inequívoca de continuar ser present en un sistema públic a Andorra. A mi això en sembla que és una bona notícia, independentment que tenen la possibilitat a nivell del conveni d'haver fet el que han fet, de tancar gradualment aquestes dues escoles, també, torno a insistir que haurien pogut fer des de fa uns quants anys, optar per aquesta solució, no ho van fer, la qual cosa demostra la seva voluntat de quedar-se aquí a Andorra amb un sistema públic, i verdaderament no els hi exigim perquè tenen la voluntat de fer-ho.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Bardina, teniu la paraula.

El Sr. Josep Anton Bardina:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. cap de Govern, comparteixo la seva primera part de l'explicació en referència a la pregunta efectuada per la Sra. Bonet, en tant que la seva pregunta ens parlava d'una possibilitat que era el fet que les famílies amb alumnes de tres anys, davant del fet ja constatat del tancament d'escoles espanyoles haguessin de matricular els seus alumnes en un altre sistema i tal i com marca la pregunta abocar-los cap el sistema andorrà. Efectivament, parla d'una possibilitat i se n'oblida d'altres dues, que és la possibilitat d'inscripció al sistema francès o fins i tot, i la més important, la continuïtat al sistema espanyol.

També ens deia la Sra. Bonet, la preocupació cap a les famílies que en tot cas davant del tancament de les inscripcions no hagin pogut matricular els seus alumnes doncs, per exemple, a les escoles congregacionals, i s'ha tornat a oblidar, volent o no volent la possibilitat de dir a aquestes famílies, pares i mares, alumnes de tres anys de les escoles d'Encamp i de Sant Julià la possibilitat de seguir-se apuntant al sistema públic espanyol a les escoles d'Andorra i d'Escaldes-Engordany.

La meua pregunta és molt concreta i és: davant del fet que aquestes famílies acabin decidint, com ho havien fet en el procés de pre-inscripció, d'inscriure els seus alumnes a les escoles espanyoles d'Escaldes i d'Andorra la Vella provinent de les parròquies d'Encamp i de Sant Julià, el Govern com ho ha fet d'altres vegades assegurarà tots aquells components i un específic, que és el transport escolar d'aquests alumnes perquè puguin seguir cursant amb la mateixa qualitat que ho feien en les altres parròquies dins del sistema educatiu espanyol, públic i gratuït.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí em sembla que ho he contestat. Hi han hagut unes declaracions o conferència de premsa del Sr. ambaixador, dient que l'Estat Espanyol es podria fer càrrec fins i tot del transport, si fos aquest el cas. I jo he dit per una qüestió d'equitat, em sembla, que tot i agraint aquest oferiment, em semblava, perquè es dóna molt, tant el sistema educatiu espanyol com el sistema educatiu francès, que penso que això és una potestat, si no una potestat una obligació moral davant de tot el que els aporten tant l'Estat Francès com l'Estat Espanyol de participar en la pluralitat dels nous sistemes educatius, doncs en la seva pregunta el Govern assumirà les seves responsabilitats a nivell de transport.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta.

Si no hi ha més preguntes, passem a la tercera de les preguntes presentades.

3- Pregunta amb resposta oral del Govern, presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu

Cassany, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 7 de maig del 2013, relativa a conèixer la posició de Govern després que la Comissió Europea hagi creat el 23 d'abril una nova plataforma sobre la bona governança en l'àmbit fiscal.

Fou registrada amb el número 351 i s'ha publicat en el Butlletí núm. 22/2013 del 7 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jaume Bartumeu Cassany.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, diu la motivació de la pregunta que des del mes d'abril s'han succeït declaracions públiques del president del Consell Europeu, el Sr. Van Rompuy, i del comissari europeu encarregat dels afers de fiscalitat, el Sr. Semeta, que insisteixen en manifestar que cal reforçar la lluita des d'Europa contra els paradisos fiscals i el dia 23 d'abril el comissari Semeta va declarar a Brussel·les que això era una qüestió d'importància extrema i que no es podien permetre perdre aquesta batalla. Per això, sense afegir ara l'exposat de motius, que des del dia que vam presentar la pregunta fins avui, s'han succeït reunions internacionals que abunden en la mateixa direcció, la pregunta és:

Quina posició pensa adoptar davant de la Comissió Europea el Govern atès el pla d'acció contra el frau fiscal que s'ha endegat a Brussel·les a partir del 23 d'abril, i encara més concretament quines i quantes actuacions vol promoure el Govern i amb quin calendari per evitar que Andorra es pugui tornar a trobar identificada com un paradís fiscal?

Gràcies.

El Sr síndic general:

Gràcies.

Respon pel Govern el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, tal i com ens ha exposat el Sr. Bartumeu, el passat 23 d'abril el comissari Algirdas Semeta va presentar la iniciativa de constituir una plataforma sobre la governança en l'àmbit fiscal. Una plataforma que estarà formada per aproximadament 45 membres, entre els quals els delegats d'alt nivell de les administracions fiscals de cadascun dels estats membres, i fins a quinze representants no governamentals amb la voluntat que hi hagi

representants empresarials, acadèmics, d'ONG's, etc. Està previst que la primera reunió d'aquesta plataforma tingui lloc el proper 10 de juny. De fet, la creació d'aquesta plataforma és una de les mesures del pla d'acció de la comissió, que va ser presentat el 6 de desembre, on s'estableixen un paquet de mesures per ajudar als estats membres a prevenir i lluitar contra el frau i l'evasió fiscal.

Si m'ho permet, i tot i que després podem anar en els detalls d'aquest pla d'acció i en els objectius de la plataforma sobre la bona governança, crec que el sentit de la pregunta va més enllà d'aquestes accions en concret, i el podem entendre o estendre a l'actitud i voluntat amb què Andorra ha d'encarar l'evident acceleració que està havent-hi en el conjunt d'organismes competents, molt especialment a l'OCDE i a la pròpia Comissió Europea, per radicar el frau fiscal, potenciar la transparència fiscal, l'intercanvi i evitar la promoció de legislacions fiscals abusives. Aquest és el context d'avui. Certament és una línia d'actuació que ja està apuntada des de fa anys, però és ben cert que ara és més contundent i sobretot té el suport creixent de cada cop més països. Un camí que ja es va traçar fa temps, però que la crisi econòmica i els problemes dels estats per finançar els seus dèficits i endeutaments està accelerant.

El primer que cal dir, és que davant d'aquest escenari Andorra ja fa temps va encarar el camí correcte, almenys així ho pensa el Govern. La progressiva adaptació d'Andorra als estàndards internacionals en la matèria, el compromís d'avançar en la concreció d'un marc fiscal homologable, i sobretot una actitud pro activa per anar complint amb tots els compromisos adquirits, és la millor targeta de presentació i el millor aval per afrontar els nous escenaris. L'aprovació per unanimitat, per exemple, de la Llei d'intercanvi d'informació en matèria fiscal al setembre del 2009. La signatura i posterior entrada en vigor de 20 convenis d'intercanvi a banda dels tres que també s'han rubricat posteriorment i dels que s'estiguin negociant en aquestes dates.

L'entrada en vigor de l'Acord Monetari també aprovat per unanimitat i el compliment del calendari previst en aquest, la successiva aprovació i posada en funcionament de les noves figures fiscals, la signatura del CDI amb França i l'inici de converses amb Espanya, les lleis que regulen el sector financer i que van ser aprovades també per unanimitat la setmana passada, la llei d'obertura aprovada el juny de l'any passat que trenca les barreres discriminatòries per gaudir de drets econòmics a Andorra; tots aquests i altres que podríem posar són exemples de què Andorra està fent bé les coses, i no és una afirmació retòrica, són realitats refermades per certs fets i per

el reconeixement explícit de la comunitat internacional. Exemples en aquest sentit: ha de superar la fase 1 del *pre-review* del Global Fòrum; la rúbrica i posterior signatura amb dos administracions de signe polític diferent, cal dir-ho, del CDI amb França; els resultats del primer comitè mixt de seguiment de l'Acord Monetari; la línia de col·laboració encetada amb l'IOSCO de cara a la propera incorporació en aquest organisme d'Andorra i poder així esdevenir signatari del protocol d'entesa multilateral amb l'organisme.

Són exemples, doncs, que van més enllà del possible pensament de què hi ha un element d'autocomplaença amb tot el que havia explicat fins ara.

Andorra està fent bé les coses, però és ben cert... és ben cert que amb el que ha fet fins ara no n'hi ha prou, i s'ha de continuar avançant perquè hi ha aquest procés d'acceleració i, per tant, hem de continuar en la línia que ja fa temps es va encetar de demostrar als nostres interlocutors, com ha sigut el cas, que tots aquests temes des d'Andorra s'estan tractant des d'un ampli consens amb un alt sentit d'Estat i juntament amb una voluntat inequívoca de seguir avançant en la mateixa línia en la que s'ha avançat fins ara.

Avançar, i de manera genèrica, en completar el marc fiscal i en aquest sentit li reitero la voluntat del Govern de presentar abans de què acabi el mes de juny un projecte de llei per l'impost de la renda de les persones físiques.

Estar atents i posar de relleu la clara voluntat de ser participants amb les negociacions que es puguin encetar des de la Unió Europea amb els països tercers -i em refereixo ben concretament, a la voluntat expressada per la Unió Europea, abans d'ahir a través de l'*Ecofin*, d'iniciar una renegociació de la directiva de la fiscalitat de l'estalvi.

Continuar sent un país col·laborador dins del marc dels convenis d'intercanvi signats amb diferents països, seguir negociant i signant CDIs especialment amb els països del nostre entorn econòmic...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sr. ministre...

El Sr. Jordi Cinca:

... Tot això afegint-hi una àmplia capacitat de valoritzar tot allò que ha fet Andorra. És important que anem a donar a conèixer tot allò que està fent i que ho fem valoritzar perquè som el país que som, som un país molt petit amb les limitacions que això ens comporta i per tant hem de saber explicar tot el

que s'està fent. I el que li puc assegurar, i vostè també és conscient, és que si ho expliques i demostres que ho fas tenen una consideració molt alta pel nostre país i per l'esforç que està fent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. ministre, l'històric està bé. L'històric del que ha estat fent la Unió Europea aquestes últimes setmanes o aquests últims mesos.

El calendari europeu que ens ha explicat i que ja coneixíem, doncs, també ja està bé de recordar-lo aquí, però aquesta no era la pregunta.

L'històric andorrà del que s'ha fet des del 2009 fins avui amb una pràctica unanimitat i amb un sentit d'Estat com vostè deia, des del Govern o des de la responsabilitat de l'oposició... és igual, també està bé! Però ja que, tot i que avui l'autor... -patentat o que, almenys jo li vull donar la patent del mot "pro-actius"- no hi és, que és el seu company ministre d'Exteriors... Miri, si hem de ser pro-actius aquesta era la meua pregunta. És a dir, jo el que pregunto, i li torno a dir amb aquesta rèplica, és: què farem ara a Brussel·les, que podem fer a Brussel·les fins i tot nosaltres si vostès ens ho demanen per explicar tot això que ens ha explicat aquí -que ja ho sabem i que jo diria que a Brussel·les també ho saben-, perquè ens parla del CDI, em sembla bé que ens recordi el CDI, però és clar, si vol -que segur que les ha llegit-, li recordo les declaracions del ministre Pierre Moscovici amb el qual vostè va signar el CDI i les declaracions que va fer el ministre Moscovici a Anglaterra el dissabte i que ha repetit en les últimes hores, doncs, van en un sentit de reforçar la lluita contra els paradisos fiscals, i jo, la pregunta que he fet, és què podem fer ara a Brussel·les, i si convé a París i a una altra capital, perquè no ens tornem a trobar en aquestes llistes, perquè fixi's que els suïssos que tant volien defensar el secret bancari a peu i a cavall, ja han començat a moure fitxa i la negociació que vostè diu que estarem pro-actius si ens criden a la negociació de la modificació de la fiscalitat de l'estalvi, vostè i jo sabem que no parlaran d'augmentar la taxa de la imposició sinó que ens parlaran de l'intercanvi automàtic d'informació, i si nosaltres hem de defensar, com volem tots, la plaça financera andorrana aquí sí que hauríem de ser pro-actius.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, efectivament Sr. Bartumeu, en la meua resposta hi anava implícit part del que s'havia de fer i, com li deia, hem de continuar avançant amb el calendari que ja es va, en el seu moment, anunciar i que està molt ben fixat en l'Acord Monetari, per exemple, i en tota la progressiva adaptació del nou marc fiscal incloses les figures que falten i que ja li he dit amb dates concretes quan el Govern vol presentar el Projecte de llei.

D'entrada hem de continuar fent allò que estava previst. És evident, també ho deia en la meua intervenció, que s'està vivint una acceleració d'allò que ja estava anunciat, tampoc cal que ara pretenguem des de cap lloc posar sorpresa al que ja estava anunciat de fa molt temps.

És veritat, s'està accelerant moltíssim i, per tant, hem d'estar preparats, però no podem anar molt més enllà del que ja estem fent, hem de continuar fent els deures perquè no els hem acabat i els hem de fer. I hem de fer... -i amb això serà molt benvinguda qualsevol ajuda, també naturalment la del Grup Mixt- doncs, el primer que hem de fer és anar a explicar què és el que està fent Andorra i amb quina celeritat ho està fent. Ho he explicat en diverses ocasions, amb un termini no superior a vint-i-quatre mesos implementant els impostos, està a les portes de presentar-ne una altre en un termini també molt curt, haver iniciat -amb èxit, penso jo, èxit que cal completar tota la posada en funcionament de l'Acord Monetari. Tot això, per un país petit com Andorra, és un esforç molt important, i el que sí que constato és que quan va a explicar-lo, per més que sobre el paper el coneguim quan l'expliques amb detall no deixes de generar certa sorpresa i, a més a més, certa complicitat per part dels interlocutors. Quins han de ser aquests interlocutors? En primer lloc Espanya. De fet, el propi ministre d'Afers Exteriors... -el que vostè esmentava no fa massa dies, a principis d'aquest mes de maig- es va veure amb el secretari d'Estat per afers europeus d'Espanya. Avui mateix aprofitant que, com vostè bé sap també s'està cloent la presidència a Andorra al Consell d'Europa, doncs, allà té un encontre amb ministres del parlament europeu que donarà ocasió de tenir converses bilaterals amb molts d'ells i poder explicar

tot el que estem fent, i així progressivament s'ha d'anar fent però, sobretot, la millor targeta de presentació, el millor aval és anar avançant amb allò que hem dit que farem. No se'ns demana molt més, se'ns demana que anem avançant amb tot allò que hem de fer.

I, última referència a la directiva i a la fiscalitat de l'estalvi.

Efectivament, la fiscalitat de l'estalvi pot derivar en el debat de l'intercanvi automàtic però, no només això, i vostè sap que no es tracta tant d'incrementar el 35% en el que avui està topat aquesta directiva, sinó que la clara voluntat més enllà de l'intercanvi automàtic és ampliar els productes els quals estaran gravats. Fins ara hi ha hagut una evolució del mercat i els productes fins ara gravats d'estalvi...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, Sr. ministre...

El Sr. Jordi Cinca:

... Han quedat quasi bé de manera... han passat a ser quasi bé insignificants en relació a tota una sèrie de productes financers que han aparegut en el mercat per suplir i per intentar evitar aquesta fiscalitat de l'estalvi. El que demana la Unió Europea és... Home, anem a reconduir tots aquests diners que fins ara es pagaven d'una manera i tornem a gravar també aquests nous productes.

Evidentment, haurem d'afrontar tard o d'hora el debat de la fiscalitat... perdó, de l'intercanvi automàtic, però de moment...

El Sr. síndic general:

Sr. ministre, li demanaria que acabés si us plau.

El Sr. Jordi Cinca:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Entrem en el torn de les repreguntes.

Sr. Bartumeu.

El Sr. Jaume Bartumeu:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure Sr. ministre, jo tot això que vostè ens diu d'explicar el que hem fet i el que estem fent em sembla molt bé, però a la pregunta, la preocupació de la pregunta és: què farem o què creu el Govern que hem de fer en les negociacions que comencen de la fiscalitat de l'estalvi?

I una de les coses... -i per això ara li tornaré a reformular la pregunta- que em preocupen del que m'acaba de dir ara, no és si tard o d'hora haurem d'enfocar el tema de l'intercanvi automàtic d'informació, és que desgraciadament ja hi som, ja hi som, hi som perquè ens ho diuen des de Brussel·les i ens ho diuen des de París.

I, per tant, la pregunta és -no badem i li pregunto si em pot contestar i, si no ens pot contestar doncs, ja ens contestarà un altre dia-: com vol encarar Andorra, com vol encarar el Govern d'Andorra la negociació que ens cau al damunt tenint en compte sobretot que Suïssa, i aquesta és la meua pregunta, ja ha acceptat amb els seus acords amb Estats Units, de començar l'intercanvi automàtic d'informació. I això no podem esperar gaires setmanes a plantejar-nos que farem, perquè quan cridin al Govern d'Andorra, no podem dir que estem fent tot això, que estarà molt bé que ho diguem, però ens diran, miri tot això està molt bé, però aquí l'hem cridat a parlar, i no només dels plantejaments aquests d'altres productes financers, vostè sap com jo que la directiva de la fiscalitat de l'estalvi avui afectava essencialment a persones físiques i es vol traslladar també a les persones jurídiques que aquí hi ha la cama del mal del sector financer.

Per tant, jo es que li pregunto és que farem amb aquesta negociació. A part que evidentment hem d'explicar, d'argumentar i no ens hem de cansar de repetir tot el bé que estem fent i tota la unitat que hi ha a l'entorn d'aquesta qüestió.

Gràcies.

Aquesta és la repregunta.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, el que farem és ben senzill.

D'entrada, vostè em posa la referència de Suïssa. Efectivament Suïssa, segurament per la seva dimensió, doncs, ha començat a negociar amb Estats Units l'aplicació del que sen diu el FACTA. I vostè sap que el FACTA té dos models. Suïssa ha triat entre els dos models el model 2, que al final el que fa és que l'intercanvi es produeix des de l'Estat, en aquest cas demandant, Estats Units, i les entitats financeres Suïsses amb la supervisió de l'Estat suís.

Andorra ja ha analitzat quin dels dos models FACTA li convé més, quin és el que pot assumir

millor, i en aquest sentit, doncs, quan aquesta negociació s'estableixi, doncs, ens pronunciarem.

Quina ha de ser la pedra angular en tot el tema de l'intercanvi automàtic si continua avançant com està fent-ho. Doncs, senzillament, Andorra ha d'exigir, ha de demanar, ha de lluitar perquè les regles que s'acaben aplicant en terme d'intercanvi automàtic siguin d'igual aplicació en el nostre entorn econòmic, com a mínim en el nostre entorn econòmic.

Aquí tenim pressió des de dos costats, si vostè vol, des de la Unió Europea, vostè ja s'hi ha referit àmpliament, però també des d'un altre costat, des de la pròpia OCDE. De fet, el que li convé, no només Andorra, sinó a qualsevol país amb la situació d'Andorra és que hi hagi un avançament homogeni en el conjunt dels països que formen part de l'OCDE, perquè sinó el que s'acaben creant es desequilibris i desavantatges entre països.

Per tant Andorra ha de lluitar en aquest sentit, ha de lluitar en el sentit de "implementem aquestes regles, mirem les bases d'aquestes regles, però mirem-les per tothom igual", perquè si no, i més sent un país tan petit, quedem clarament desfavorits. I amb aquesta intenció avançarem amb la negociació i amb aquesta intenció ens presentarem a les taules de negociar.

Quan li deia de ser proactius, sigui de qui sigui la paraula, i m'honora, en tot cas, utilitzar les paraules que utilitza el ministre d'Afers Exteriors, em referia en el sentit, precisament que vostè també apuntava; no es tracta d'esperar a què ens cridin. Es tracta d'anar allà i voler participar, de dibuixar aquest nou model d'intercanvi d'informació fiscal i de voler participar en el dibuix del que ha de ser la nova fiscalitat de l'estalvi, de ser partícips.

De fet, el que està fent Suïssa, i si vostè es remet a les declaracions darreres de la ministra de Finances Suïssa, és això el que diu, no tant acceptar ja quines regles se li volen imposar des de la Unió Europea, sinó dir jo vull participar d'elaborar les regles.

Doncs, aquest ha de ser el camí i quan parlem de proactivitat i de ser partícips volem dir això, en la mesura que podem, en la mesura de la nostra petitesa. Però hem d'agafar aquest camí perquè és l'únic que ens permetrà no quedar-nos despenjats i no quedar amb una clara indefensió i amb una clara menys competitivitat de cara al nostre sector financer, que d'altra banda està fent esforços molt importants...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sr. ministre...

El Sr. Jordi Cinca:

...vaig acabant Sr. síndic... per poder participar i per poder implantar-se en el propi marc de la Unió Europea obrint, doncs, negocis i sucursals o filials en països de la pròpia Unió Europea. Per tant, motiu de més perquè Andorra avanci en aquest mateix sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Si no hi ha més preguntes passem a la quarta de les preguntes presentades.

4.Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, Consellera General del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 7 de maig del 2013, relativa a les demandes d'exercici al país de professions liberals residents.

Fou registrada amb el número 354, i s'ha publicat en el Butlletí núm. 22/2013, del 7 de maig.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili Casals.

(El M.I. Sr. Jordi Cinca Mateos deixa la Sala)

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 21 de juny del 2012, el Consell General va aprovar la Llei 10/2012 d'inversió estrangera al Principat d'Andorra. Segons l'exposició de motius de la dita Llei, un dels seus objectius va ser una reforma important respecte a l'obtenció dels drets econòmics de les persones físiques. A través d'aquesta Llei, es va modificar la legislació vigent, suprimint el requisit dels vint anys de residència per als no nacionals per poder exercir l'activitat professional a Andorra. Així doncs, des de la posada en aplicació de la Llei, l'exercici de l'activitat dels professionals liberals es condiciona doncs a la seva residència efectiva i permanent, així com al criteri de reciprocitat, que permeti l'exercici efectiu de la professió liberal als nacionals andorrans en l'estat d'origen de qui sol·licita exercir una professió liberal a Andorra.

Considerant l'exposat, es pregunta:

Pot detallar Govern quants professionals liberals residents han demanat acollir-se a aquesta Llei, en quines professions... i que se'ls hi ha contestat a cadascun d'ells?

Perdó, no tinc l'última versió, però bé, s'entén la pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, Sr. Xavier Espot teniu la paraula.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

L'accés a l'exercici de la professió liberal, regulat a l'article 5 de la Llei 6/2008, del 15 de maig, d'exercici de professions liberals i de col·legis i associacions professionals, modificat per la disposició addicional primera de la Llei 10/2012, del 21 de juny, d'inversió estrangera al Principat d'Andorra, està condicionat a l'acreditació dels següents requisits: estar en possessió d'un títol oficial andorrà o reconegut al Principat d'Andorra exigint per a l'exercici de la professió; i tenir la nacionalitat andorrana o acreditar la residència efectiva i permanent al Principat d'Andorra. En aquest cas, s'ha d'acreditar l'existència del tracte de reciprocitat, que permeti l'exercici efectiu de la professió liberal als nacionals andorrans en l'estat d'origen de la persona sol·licitant.

En definitiva, mentre que per atorgar l'autorització d'exercici de la professió liberal sol·licitada per un nacional andorrà s'han d'acreditar els requisits de titulació i de nacionalitat, per fer-ho en el cas d'un resident no andorrà s'han d'acreditar els requisits de titulació i de residència efectiva i permanent, a banda del tracte de reciprocitat efectiva.

Considerant que la modificació de l'article 5 de la Llei 6/2008 per la disposició addicional primera de la Llei 10/2012 va entrar en vigor el mateix dia en què ho va fer la Llei esmentada, és a dir el dia 19 de juliol del 2013, passo a facilitar-vos les dades sol·licitades en el període comprès entre aquesta darrera data i el dia 9 de maig del 2013, en què es van resoldre els expedients de les sol·licituds informades pel Comitè tècnic a efectes d'un lloc de treball que es va celebrar el dia 25 d'abril del 2013.

Concretament, durant aquest període, s'han registrat i tramitat 67 sol·licituds d'exercici de professió liberal, en 28 professions diferents que us puc detallar posteriorment per tal de no allargar-me excessivament en la resposta.

De les sol·licituds esmentades, 18 han estat resoltes favorablement en trobar-se reunits els requisits als quals he fet referència anteriorment, i altres 18 han estat resoltes desfavorablement, segons la relació que també us puc facilitar quan ho considereu oportú. Tanmateix, us avanço que 3 de les resolucions desfavorables ho són com a conseqüència de la

titulació, 5 per raó de la manca de residència, i les 10 restants pel no compliment del tracte de reciprocitat.

D'altra banda, en relació amb 20 sol·licituds d'exercici de professió liberal, no s'ha produït resolució expressa, de forma que ha operat el silenci administratiu, en no haver-se pogut comprovar l'existència del tracte de reciprocitat, malgrat haver diversificat les fonts de captació d'informació entre els diferents ministeris implicats i els col·legis professionals, sense perjudici que si entretant es disposa d'informació sobrevinguda i suficientment concloent respecte de la reciprocitat efectiva, les mateixes puguin ser estimades.

Finalment i en base al que preveu l'apartat 2 de la disposició addicional primera de la Llei 10/2012, que modificava al seu torn la disposició addicional segona de la Llei 6/2008, el Govern ha aprovat 8 decrets d'habilitació especial arran de sol·licituds de no andorrans que no complien el requisit de residència efectiva i permanent, o bé el principi de reciprocitat, atenent criteris d'experiència, de qualificació, i/o de reputació professional i empresarial dels professionals liberals concernits, i també d'acord amb les necessitats sectorials del Principat, la gairebé totalitat dels mateixos referits a professions sanitàries o sociosanitàries.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Tal i com ja he exposat en la presentació de la pregunta, la nova Llei d'inversió havia de permetre, entre altres coses també, de què tots els professionals liberals amb residència efectiva i permanent al Principat poguessin instal·lar-se a exercir al nostre país sense necessitat d'esperar els 20 anys de residència necessària abans de l'adopció d'aquesta llei.

Ara bé, el que podia semblar una cosa clara en aquell moment, a la pràctica no sembla ser-ho tant ja que regularment ens assabentem de demandes de professionals liberals residents rebutjades per Govern per raons de manca de reciprocitat del seu país cap als ciutadans andorrans.

Alguns d'aquests professionals han decidit ja actuar per via judicial.

La Llei d'inversió estrangera de Demòcrates per Andorra es va presentar com un dels seus projectes

fars de la legislatura i hem sentit múltiples vegades el cap de Govern i els seus ministres vanagloriar-se de valentia per haver tirat endavant aquesta llei.

Si aquesta regulació preocupava per certs aspectes, al Govern o als nostres ciutadans de manera totalment entenedora, calia rumiar-la més, Srs de Govern...

Però en cap cas, és admissible posar-se les medalles, autodeclarant-se valents, per haver impulsat una iniciativa que en certs àmbits sembla ser més una presa de pèl que qualsevol altra cosa.

Com no pot ser d'altra manera, entenem la preocupació dels nostres professionals, afeblits per la crisi, que temen l'arribada massiva de professionals estrangers en els seus sectors. Tot i que hem de tenir present que no tothom pot accedir a acollir-se al què estableix la llei ja que cal disposar com a condició primera i obligatòria la residència efectiva i permanent al Principat, però entenem la preocupació dels nostres professionals com a totalment legítima.

Ara bé, no podem discriminar les demandes presentades segons qui les fa o en quin àmbit treballa... o si volien fer això, aquesta no era la via, Srs del Govern.

Ens preocupa el fet de què puguem perdre professionals estrangers qualificats en àmbits com podrien ser algunes especialitats sanitàries per la mala pràctica dels qui decideixen, que pot provocar fins i tot que alguns residents optin per marxar del país abans d'entrar en una lluita que els pot semblar irracional, i d'això en tenim constància d'algun cas...

Ara bé, el que ens preocupa més en aquests moments, és el perillós joc en el qual s'aventura el Govern de DA, denegant les demandes d'alguns professionals liberals, ja sigui per la via del refús o de manera menys valenta per la del silenci administratiu, justificant una pretesa manca de reciprocitat que únicament resulta ser un tractament diferent a fora d'Andorra de les autoritzacions administratives per a què ciutadans andorrans puguin exercir les seves professions en altres països.

Senyores i senyors de DA, nosaltres també tenim molts ciutadans treballant fora d'Andorra, ciutadans que han optat de manera temporal o més o menys definitiva, d'orientar la seva vida professional fora d'Andorra. Alguns al no trobar cabuda en el mercat andorrà per la difícil situació de crisi o per la seva alta formació en sectors inexistents a Andorra, d'altres ho fan per forjar-se una experiència i una qualificació que difícilment poden obtenir en el nostre petit país però que no faran més que beneficiar-nos a tots si un dia s'animen a tornar cap a casa...

Per totes aquestes raons, el Grup Socialdemòcrata demana serietat a Govern, no vulguem ser una vegada més, més llestos que els nostres veïns...

Ja sabem tots que tenim les de perdre. Apliquem bé les lleis que han estat votades en aquesta sala, trobem la solució adequada a aquesta problemàtica abans que els països veïns o qualsevol dels països dels professionals liberals a qui deneguem les autoritzacions s'enuitgin amb les nostres actuacions i ens tanquin les portes a nosaltres.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la duplica, Sr. ministre...

El Sr. Xavier Zamora:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sra. consellera, lamento discrepar de la seva opinió en el sentit que aquesta llei és inoperant o inefectiva. Crec que la meua resposta inicial demostra tot el contrari. De les 67 sol·licituds que s'han entrat i tramitat només se n'han delegat de forma expressa 18 i d'aquestes 18 unes 10 només pel no compliment del principi de reciprocitat, per tant, crec que no podem fer una... treure una conclusió precipitada o utilitzar el criteri de reciprocitat per dir que la Llei d'inversió estrangera de tant en tant va modificar la llei de professions liberals i de col·legis i associacions professionals, no ha funcionat.

En qualsevol cas, aquesta modificació que va operar la llei d'inversió estrangera és molt clara i tal i com li he dit, en el sentit que en determinats casos, i concretament quan no s'és nacional andorrà cal complir el principi de reciprocitat i per tant, la responsabilitat del Govern és complir la llei en tots els seus termes. No..., en aquest sentit també discrepo del que vostè diu de què estem produint una discriminació. No estem produint una discriminació, la discriminació o la conducta arbitrària significaria que quan no tinguéssim resultats suficientment concloents de què existeix el principi de reciprocitat, produíssim una resolució favorable a l'autorització d'exercici de professió liberal.

Imagini's que dictéssim una resolució favorable i després ens arribés informació per exemple via notes verbals de les ambaixades, conforme no existeix aquest principi de reciprocitat, seria difícil d'arreglar. Per tant crec que el Govern està actuant amb responsabilitat, quan té elements suficientment concloents de què existeix reciprocitat, autoritza l'exercici de professió liberal, quan té elements

suficientment concloents de què no existeix el tracte de reciprocitat denega de forma expressa, i quan no disposa de suficient informació o aquesta informació que a vegades ens ve per conductes que no estan al nostre abast, no arriba a temps, produïm silenci administratiu, i en el cas que entre tant arribi informació concloent de què existeix el principi de reciprocitat, resoldrem favorablement i si no fos així crec que no haurem produït cap acte administratiu que després hagi de ser susceptible de ser anul·lat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el temps de les repreguntes.

Sra. consellera...

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies.

Bé, d'entrada per si no ha quedat clar en la meua intervenció, evidentment que recolzem Govern amb la verificació de les titulacions. Amb això estem totalment d'acord amb què això és molt important i que en cap cas se'ns mal interpreti que vulguem una obertura total sense cap control, eh? Això d'entrada que quedi clar.

Ara bé, sobre les 67 sol·licituds que ens ha comunicat el ministre que havien estat presentades, al final només n'hi ha 18 de favorables. Bé, entem que les 18 desfavorables segurament deuen tenir unes raons ben justificades, aquí ho podem acceptar evidentment, però potser el que m'agradaria a mi que ens expliqui una mica el Sr. ministre..., és una mica... que ens doni si us plau quines són les nacionalitats de tots aquells que no... que se'ls ha denegat per no complir la reciprocitat i també les seves professions i també, li demanaria de la mateixa manera, en el cas de les 20 sol·licituds per les quals se'ls ha atorgat un silenci administratiu que aquí ja ens sembla una mica més preocupant de què em sembla que hi ha un termini, bé, ens el dirà... de dos mesos, si? És el que em semblava... sembla una mica preocupant que amb dos mesos no tinguem temps suficient com per verificar la titulació d'algú! Però bé, de totes maneres el que voldria si us plau és que el Sr. ministre ens detalli una mica això, les nacionalitats i les professions d'aquells a qui se'ls ha denegat la sol·licitud i d'aquells a qui se'ls ha fet silenci administratiu.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Xavier Zamora:

Sí, gràcies Sr. síndic.

De fet, li ho rectifico si em permet...

No és un problema de titulació, el problema és la reciprocitat, és a dir, la titulació és fàcilment verificable i normalment en un termini molt breu de temps podem precisament a través del comitè de reconeixement tècnic de titulacions a l'efecte d'un lloc de treball podem esbrinar en breus terminis si la titulació és o no oficial o homologable.

El problema és la reciprocitat. Vostè comprendrà que el principi de reciprocitat no deixa de ser un concepte jurídic indeterminat i com a tal és de difícil comprovació. Tot i que com li he dit abans hem diversificat les fonts de captació, molt sovint la única possibilitat d'esbrinar si realment existeix reciprocitat és la informació que ens arriba a través dels consolatats o a través de les ambaixades via notes verbals. I per tant, a vegades aquesta informació no arriba en el termini de dos mesos i per tant, expira aquest termini de dos mesos en què una sol·licitud es pot entendre desestimada pel silenci administratiu. Per entrar al detall de la informació que vostè em demanava pel que respecta a les 18 resolucions desfavorables, que s'han denegat per manca de reciprocitat (no entro a les que s'han denegat per títol no reconegut o per manca de residència). Hi ha un odontòleg de nacionalitat argentina, un farmacèutic de nacionalitat espanyola, tres advocats de nacionalitat espanyola, una farmacèutica de nacionalitat espanyola, una advocada de nacionalitat espanyola, un metge cirurgià estètic de nacionalitat espanyola, un metge especialista en estètica de nacionalitat italiana, una ginecòloga de nacionalitat ucraïnesa i dos economistes de nacionalitat espanyola.

Pot veure que parlem de professions variades i de nacionalitats variades.

Després, si no recordo malament, també m'ha demanat la mateixa informació respecte d'aquells pels quals ha operat silenci administratiu. És així, no?

Es tracta de 5 pediatres: 4 de nacionalitat espanyola i 1 de nacionalitat francesa; 3 traumatòlegs: 1 de nacionalitat argentina i 2 de nacionalitat espanyola; 1 nefròleg de nacionalitat espanyola; 1 infermer de nacionalitat espanyola; 1 odontòloga de nacionalitat argentina; 3 psicòlegs: 1 italià, 1 argentí i 1 espanyol; 1 logopeda espanyola; 1 fisioterapeuta italià; 1

arquitecte argentí; 1 anestesiòleg espanyol; 1 metge generalista espanyol i 1 metge cirurgià espanyol.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta?

Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Bé, moltes gràcies, i gràcies per l'explicació extensa que ens ha fet el Sr. ministre.

Bé, m'ha quedat clar que a priori de tots aquests casos que m'ha explicat, el problema no seria la titulació. És a dir que els que tenien un problema de titulació entrarien en els 18 desfavorables. I vostè, per tant, m'ha desenvolupat una mica els 10 que havien estat rebutjats per no complir la reciprocitat, i els 20 aquests que també anirien lligats amb aquest tema de la reciprocitat, però que vostè em diu que no hi hagut temps amb dos mesos com per assabentar-nos d'això.

A veure, d'entrada, jo li diria al Sr. ministre que entenc que potser amb dos mesos des de les ambaixades no li contestin, però jo penso que potser hi ha d'altres processos que permetrien fer aquest camí d'una manera potser més àgil, i per tant ens convenç a mitges aquest argument.

Després sobre el tema de la reciprocitat, a veure, jo, m'esperava que potser el Sr. ministre m'expliqués de casos de... no sé jo, de japonesos, de búlgars, de països així molt allunyats, però la meua sorpresa, si puc anomenar-ho així, entre cometes, és el fet de sentir que hi ha moltíssims espanyols. També ha dit algun argentí i bastants italians, que també recordem que els italians és Unió Europea. I per tant, tampoc crec que siguin unes nacionalitats massa llunyanes de la nostra proximitat.

Per tant, jo el que voldria aquí, sobre aquest tema que se'm digués... a veure jo tinc constància que hi ha molts andorrans treballant a Espanya, ja que parlem de molts espanyols, jo tinc claríssim que el Govern també en té aquest constància. I pel que jo sé, és que únicament el procés d'acceptació dels nostres professionals a fora d'Andorra, és que el procés és senzillament diferent.

Em pot confirmar el Govern aquesta realitat que vostè ja la coneixia, de la mateixa manera que la conec jo?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Bé, per molt que es tracti dels països veïns, el cas espanyol o el cas italià que formen part de la Unió Europea, és evident que no són països llunyans, però en tot cas l'obtenció fefaent de la informació s'ha de seguir pels mateixos conductes que se segueix quan parlem de Japó, d'Argentina, o no sé de quin altre país vostè em parlava, que és a través de la informació consular i a través de notes verbals. I a vegades es poden demorar per molt que sigui Espanya o Itàlia, fins i tot en major mesura que països que són molt més llunyans.

Li reitero el que li he dit anteriorment, la reciprocitat és un concepte jurídic indeterminat. I per tant el Govern ha d'interpretar aquest concepte jurídic, i l'ha d'interpretar de la forma que consideri més ajustada a dret, sense perjudici que després si es fa recurs administratiu i posterior recurs jurisdiccional, els tribunals amb les potestats que tenen atribuïdes ens puguin dir que ens equivoquem.

Però no és tan senzill d'interpretar ni tan senzill de valorar. Li parlo d'un exemple en concret. Per exemple, abans li esmentava el cas d'advocats espanyols en els quals nosaltres hem desestimat, i en aquest cas per resolució expressa considerant que no hi havia reciprocitat. És evident que si vostè va a Espanya, veurà andorrans que estan exercint l'advocacia, i que pletegen davant dels tribunals. Però un andorrà quan vol pletejar a Espanya necessita dispensa. I el reial decret que regula la dispensa diu que es tracta d'un acte discrecional. Per tant, en tant en quan aquí a Andorra no exigim aquesta dispensa, podem entendre i així ho ha entès el Govern, que no existeix la reciprocitat. Això és per donar-li un exemple concret.

En el marc de les professions mèdiques li podria dir el mateix. Vostès pot perfectament veure un metge andorrà que estigui treballant en el sistema privat espanyol, però potser en el sistema públic les dificultats o els requisits d'accés al sistema públic espanyol són... hi ha unes dificultats afegides que per exemple nosaltres no exigim aquí a Andorra. Per tant, nosaltres com a Govern, en aquest mateix sentit també entenem que no existeix aquesta reciprocitat.

Això és per donar-li dos exemples concrets, per il·lustrar-li que no és tan fàcil interpretar el requisit de la reciprocitat i fer-lo aplicar.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies.

Bé, el que em diu el Sr. ministre sobre el cas dels advocats, justament jo també havia sentit alguna cosa sobre això. Diguéssim que no és que no hi hagi reciprocitat, sinó que cal demanar una dispensa. El Sr. ministre per la seva professió ho sap millor que jo. És a dir dispensa i també em sembla antecedents penals, en el cas dels metges i altres professions crec que el que demanen des d'Espanya és una inscripció als diferents col·legis professionals i també els antecedents penals, bé ho dic així una mica de manera ràpida, però tinc entès que és això.

I aquí és d'alguna manera on reitero una mica el que deia abans quan parlava de presa de pèl de cara als estrangers, perquè a veure, venir aquí a dir a rebutjar les demandes dels col·legues, bé d'aquestes persones espanyoles dient-los-hi que no hi ha reciprocitat quan Espanya hi ha un camí com per arribar a treballar, doncs, em sembla una mica poc seriós. I per tant, jo el que voldria demanar amb la meua repregunta és si ha previst el Govern rectificar l'aplicació de la Llei d'inversió estrangera, establint eventualment processos similars als dels països estrangers, com el que explicava fins ara, com pot ser l'obligació de pertànyer a un col·legi professional o demanar antecedents penals o uns altres tràmits, de manera que a fora no tinguin la impressió que els hi estem prenem una miqueta el pèl.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Sra. Gili, jo crec que no prenem el pèl a ningú, simplement apliquem la Llei, i per tant, entenem... és que crec que potser no li ha quedat clar realment que significa el criteri de reciprocitat. És a dir, si no li donem, no li autoritzem l'exercici de professió liberal a un advocat espanyol aquí a Andorra, és perquè considerem que no hi ha reciprocitat. No perquè li prenguem el pèl, considerem que no hi ha reciprocitat perquè en tan en quan aquí a Andorra

no demanem la dispensa i a Espanya un andorrà ha de demanar dispensa, per tant hi ha un requisit afegit que nosaltres no exigim, considerem que no hi ha reciprocitat. Reciprocitat vol dir el que vol dir. és a dir que l'accés a l'exercici de la professió es pugui fer en les mateixes condicions per part d'un estranger a Andorra que per part d'un andorrà a l'estranger.

Simplement és això, i si no hi ha aquesta igualtat de condicions o aquest mateix règim jurídic aplicatiu, nosaltres el que hem de fer és considerar que no s'aplica el criteri de reciprocitat. Torno a repetir, sense perjudici que la interpretació que en facin els tribunals sigui una altra, però nosaltres considerem que aquesta és la interpretació més ajustada a dret a hores d'ara. Per tant, si deneguem una autorització d'exercici de professió liberal, no és pas per impedir a ningú que pugui exercir una professió liberal aquí a Andorra, simplement perquè no es compleix el que diu la Llei. I no es compleix el tractat de reciprocitat que imposa amb caràcter imperatiu la Llei.

Dit això, i a la seva segona part de la pregunta, el Govern no es planteja fer una modificació de la Llei d'inversió estrangera en el sentit que vostè apuntava, i eliminant el requisit de principi de reciprocitat. Creiem que és un concepte indeterminat, que tot i que és difícil d'aplicar i que ens està plantejant problemes, és evident que ens està plantejant problemes, no deixa de ser un criteri útil i un filtre necessari i que a més a més, doncs, es va introduir per tal de garantir que precisament no hi hagués discriminació entre els andorrans de cara a fora i els estrangers de cara a Andorra.

Ara bé, dit això, és cert que hi ha determinades casuístiques que amb l'aplicació efectiva de la Llei s'han revelat problemàtiques, que potser sí que requeriran d'una modificació de la Llei, no d'inversió estrangera, sinó de la Llei 6/2008. I en aquest sentit, el Ministeri de Justícia i Interior amb el Ministeri d'Economia i amb el Ministeri de Salut i Benestar, ja està treballant en una reforma d'abast limitat que permeti precisament solucionar aquestes problemàtiques. Problemàtiques moltes d'elles que no venen derivades de la Llei d'inversió estrangera, que ja eren preexistents a l'entrada en vigor de la Llei estrangera. Però de ben segur que el principi de reciprocitat no s'eliminarà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Agraeixo les explicacions sobretot inicials del Sr. ministre, però entenc perfectament el que m'està explicant, el tema de la reciprocitat, ho entenc però el que a mi em dóna la impressió és que el que oblidem aquí no és la definició de la reciprocitat, ni crec que no és això que ens interessa. El que ens interessa és saber si els professionals liberals residents amb una titulació homologada poden treballar o no aquí i de si els nostres professionals andorrans poden o no treballar a Andorra? Jo crec que és això el que ens interessa, no de saber si això es fa d'una manera o d'una altra. Vull dir, aquí crec que ens estem perdent amb tecnicismes que no crec que siguin massa interessants. Si a fora ens demanen dispensa i aquí no, doncs demanin dispensa!

(Se senten rialles)

I bé, no sé, jo crec que seria lògic. I si no, modifiquem la llei! Si aquesta llei no, no els convenç doncs modifiquem la llei. I aquí és on voldria, bé ara voldria entrar doncs amb la meva repregunta, és a dir que al final acaba un malpensant una miqueta i per tant, la meua pregunta seria: aquest criteri de reciprocitat és d'alguna manera alguna fórmula per protegir alguns sectors del nostre país'

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

El principi de reciprocitat no es va introduir per protegir cap sector, és aplicable a tots els sectors i a totes les professions. Es va introduir per un motiu molt senzill i que crec que els andorrans agraeixen. És que es doni un tracte d'equitat i de no discriminació, de tal forma que nosaltres quan anem a fora puguem accedir a l'exercici de professions liberals en les mateixes condicions que ho fan els estrangers quan vénen a Andorra. Per tant, reprement el seu raonament respecte de la dispensa, del que es tracta no és que Andorra introdueixi una dispensa, sinó que convencem a Espanya de què elimini la dispensa pels nacionals andorrans. I d'aquesta manera jo crec que potser tard o d'hora ho arribarem a aconseguir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta... Sra. Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí gràcies, Sr. síndic.

A veure m'agrada molt el raonament Sr. ministre, però francament pensa vostè que estem nosaltres en situació de demanar que sigui Espanya que faci el que nosaltres volem, o a la inversa?

Pensa realment vostè que tenim els mitjans com per exigir això a un país com Espanya?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Reprenem el que deia el cap de Govern abans, no tenim mitjans per exigir ni a Espanya ni a ningú. Tenim mitjans per demanar, dialogar i debatre'n. I crec que, si no m'equivoco crec que Espanya fins i tot a través del nostre propi col·legi d'advocats i amb els contactes amb els homòlegs que tenen a Espanya, ja han discutit d'aquesta qüestió, i de fet la dispensa no es demana a tot aquell que no sigui espanyol. De fet es demana a tots aquells nacionals que no siguin d'un estat membre de la Unió Europea o de l'espai econòmic europeu.

Potser amb una mica de sort, amb un tarannà dialogant aconseguim que precisament no es calgui fer aplicació de la dispensa pel que respecta als nacionals andorrans. En tot cas, des d'aquí hi treballarem amb èmfasi.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Xavier Montané.

El Sr. Xavier Montané:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, sorprès perquè aquestes preguntes, doncs més que preguntes semblen conclusions a un manifest. A més de preguntar doncs es fa un manifest i ja està, és que com a conclusió es fa una pregunta. I doncs també preocupat doncs per la denúncia que feia la Sra. Rosa Gili, que si el nostre govern prenia el pèl a la gent, doncs la veritat és que a mi em preocupa.

Per tant, jo demanaria el següent: doncs amb el tema de l'obertura estrangera un procés que ha hagut de madurar durant molt temps, molts anys per no dir dècades, i davant del neguit que hi ha hagut en tot el procés abans doncs que s'aprovés el projecte de llei, i actualment també molt neguit dels professionals que exerceixen, dels andorrans que exerceixen i de la por amb la conjuntura actual que a causa del capital estranger doncs molta gent o gent pugui venir aquí a Andorra, i per tant, doncs treure quota de mercat, entenem doncs, que la clàusula que es va incorporar en el seu moment, la reciprocitat era una demanda que es va fer i amb tota la lògica es va acceptar. El que voldria demanar al Govern és si es respecta amb rigor aquesta clàusula de reciprocitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Crec que ho he dit, es respecta òbviament, que es respecti amb rigor perquè el que fa el Govern és complir la llei, i per tant si la llei conté com un dels requisits ineludibles per als nacionals no andorrans a l'hora de poder obtenir l'autorització d'exercici de professió liberal a Andorra, que es compleixi el requisit de reciprocitat, el Govern fa que es compleixi aquest requisit de reciprocitat. I per tant, i els silencis administratius que han operat així ho demostren si no tenim el convenciment de què no existeix el compliment de la reciprocitat, no autoritzem. Per tant, en aquest sentit som molt curosos, com no podia ser d'una altra manera, i com de fet és en el compliment de tots els altres requisits que estableix la llei, no només la reciprocitat, també la titulació, la residència o en cas contrari la nacionalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Si no hi ha més preguntes, passem a la cinquena de les preguntes presentades.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. David Rios Rius, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 7 de maig

del 2013, relativa a les dades personals dels passaports biomètrics.

Fou registrada amb el número 355, i s'ha publicat en el Butlletí núm. 22/2013 del 7 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. David Rios Rius.

El Sr. David Rios Rius:

Gràcies Sr. síndic.

Des del gener del 2012 tots els majors de 12 anys que vulguin obtenir o renovar el passaport andorrà han de facilitar les empremtes dactilars i altra informació personal a l'oficina de tràmits del Govern d'Andorra.

Vist l'exposat demano:

Quina és la base legal que estableix aquest requisit en les expedicions dels passaports, i quina és la base legal que garanteix els drets de les persones envers aquestes dades tan sensibles?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part de Govern té la paraula el Sr. Xavier Esport.

El Sr. Xavier Esport:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, des del gener del 2012, els passaports andorrans, a l'igual que els dels països comunitaris, inclouen les empremtes del titular sempre que sigui major de 12 anys.

Les exigències en les mesures de seguretat dels passaports s'han anat incrementant des dels atemptats de l'11 de setembre a escala mundial, seguint les recomanacions dels organismes internacionals en la matèria, i principalment de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional.

Per a Andorra, l'adaptació a aquestes exigències ha suposat un repte i un esforç important tant a nivell econòmic com tècnic, però avui dia podem concloure que el passaport andorrà reuneix el màxim de garanties exigides a nivell internacional.

No obstant això i amb independència del fet que recentment s'hagin inclòs les empremtes del titular, el Govern comparteix la vostra preocupació Sr. conseller, en el sentit que existeix una manca de la regulació del conjunt de les característiques del passaport andorrà, que mai ha estat definit a nivell intern a excepció del Decret del 13 de febrer de 1991 relatiu a les normes relatives al passaport andorrà que, certament, fa anys que va esdevenir clarament insuficient.

Així doncs, entenem la necessitat de regular amb més detall el contingut d'aquest document, de forma que es tracta d'una de les prioritats del ministeri que encapçalo, en la qual ja ens hem posat a treballar, malgrat, insisteixo, fa anys que el Decret al qual m'he referit s'hagués hagut de modificar i actualitzar.

Dit això, voldria aclarir que tant pel que fa a les empremtes dactilars, com qualsevol altra de les dades personals que conté el passaport, i respecte igualment de les bases de dades que les gestionen, no és ajustat dir que no existeixi regulació ja que, a manca de regulació pròpia, aquestes dades són tractades d'acord amb les disposicions de la Llei 15/2003, del 18 de desembre, qualificada de protecció de dades personals, l'article 8 de la qual preveu que la llei s'aplica, amb caràcter subsidiari, a allò que no estigui regulat en la normativa aplicable a registres públics.

En aquest sentit, el tractament de les dades contingudes al passaport i, per tant, de les empremtes dactilars, es du a terme en el compliment estricte de la llei esmentada, com bé demostra que el passat mes de desembre es modifiquessin els decrets que regulen els fitxers de dades personals del Registre de Nacionalitat i del Registre d'Expedició de Passaports, per adequar les seves disposicions al model de passaport que s'expedeix actualment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, teniu la paraula.

El Sr. David Rios:

Bé havent escoltat la resposta del Sr. ministre, el nostre grup parlamentari l'únic que pot fer és encoratjar-vos i demanar celeritat amb l'elaboració d'un text legal que doni seguretat jurídica al tractament i ús d'aquest passaport, i només comentar que en el cas que es presenti en aquesta Cambra, nosaltres estarem plenament convençuts de donar-li suport.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, voleu afegir alguna cosa...

El Sr. Xavier Esport:

Sí, simplement agrair la resposta i agrair doncs el suport anticipat que ens oferiu, i que de ben segur

que en els propers mesos estarem en disposició de regular aquesta qüestió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Bé, si no hi ha més repreguntes, i vist que no tenim més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 17.44h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 16 de maig del 2013

1. Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 15 de maig del 2013, relativa **a la titularitat de l'avinguda Carlemany**, (Reg. Núm. 381).

2. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 7 de maig del 2013, relativa **al possible tancament de les escoles espanyoles d'Encamp i Sant Julià de Lòria**, (Reg. Núm. 350).

3. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jaume Bartumeu Cassany, president del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 7 de maig del 2013, relativa **a conèixer la posició de Govern després que la Comissió Europea hagi creat, el 23 d'abril, una nova plataforma sobre la bona governança en l'àmbit fiscal**, (Reg. Núm. 351).

4. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 7 de maig del 2013, relativa **a les demandes d'exercici al país de professions liberals residents**, (Reg. Núm. 354).

5. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. David Rios Rius, president del Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per escrit de data 7 de maig del 2013, relativa **a les dades personals dels passaports biomètrics**, (Reg. Núm. 355).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877